

MEGJELENIK HAVONTA INGYESEN

Mozsgó

VII. évfolyam 6. szám | 2017. június

MOZSGÓ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INFORMÁCIÓS LAPJA

Ha július, akkor KAKASFESZTIVÁL!

Két nap, amikor megtelik a focipálya emberekkel, programokkal, illatokkal, zenével, tánccal és jókedvvel! Hetedik alkalommal lesz Mozsgón Kakasfesztivál. Nem kell bemutatni, hiszen aki járt itt vagy hallott róla, tudja, mire számíthat. Színes programokra minden korosztály részére, főzőversenyre, szívélyes fogadtatásra, jó hangulatra. A visszajelzések alapján öt csillaggal jutalmazták a tavalyi fesztivált, vagyis Mozsgóra jönni jó! Idén is várunk mindenkit, hogy érezze jól magát és legyen részese programjainknak.

Kora reggel kezdődik a főzés, hogy délben már kóstolhasson a zsűri a finom és különlegesen elkészült ételekből. Kötényeket és főzőkanalakat tessék készenlétbe helyezni!

Gondolunk a gyerekekre is, nagyon sok program,- játék, kézműves sarok, ügyességi feladat - várja őket mindkét napon. Keressük a legügyesebb legényt vagy leányt a kakasütésen és a kakasviadalon. Mindkét esetben jutalom jár a legjobbnak. Miután jóllaktunk és kikakaskodtuk magunkat, jöhetnek a koncertek és az éjszakába nyúló bulizás.

Jöjjenek el, és legyünk büszkék arra, hogy MOZSGÓIAK vagyunk ☺

Szervezők

Felhívás kakasfőző-verseny

Várjuk csapatok jelentkezését a főzőversenyre.

Időpont: július 08. szombat 7.00 óra. helyszín: Mozsgó focipálya

Nevezési díj: 2.500 forint. A csapat kap egy nagy kövér kakast, és egy kötényt.
Biztosítunk egy sörpád garnitúrát és tűzifát.

A szükséges alapanyagokról, konyhai eszközökről, bográcsról a csapatoknak kell gondoskodniuk.

Jelentkezni 2017. június 23. péntek 12.00 óráig lehet személyesen a könyvtárban vagy e-mailben (mozsgokonyvtar02@gmail.com).

A jelentkezési lap letölthető az alábbi linkről:
www.mozsgo.hu/kakasfozo-verseny-4.

Információ munkaidőben: +36-30/865-3404 telefonszámon.

KÖSZÖNTÉSEK

TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZON 70 ÉV FELETTI MOZSGÓI LAKOSOKAT, AKIK JÚNIUS HÓNAPBAN ÜNNEPLIK SZÜLETÉSNAPJUKAT!

Csizik Mihályné Árpád u.
Fekete István Mátyás k. u.
Kocsis Istvánné Árpád u.
Marosi Lajos Batthyány u.
Módenszieder Istvánné Batthyány u.
Paksi Károlyné Kassai u.
Pap Józsefné Mátyás k. u.
Pásztó Sándorné Árpád u.
Schaub Jánosné Árpád u.
Takács József Alsóhegy
Viljovác István Mátyás k. u.

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

DIÁKMUNKA

Ebben az évben is lehet jelentkezni diákmunkára. A program 2017. június 19-től 2017. augusztus 31-ig tart. A program keretében napi 6 órás foglalkoztatás lesz.

A program célcsoportjába azok a fiatalok tartoznak, akik:

- 16 – 25 év közötti nappali tagozaton tanuló diákok,
- közvetítést kérőként kérték nyilvántartásba vételüket,
- foglalkoztatásra irányuló, vagy vállalkozási jogviszonyal nem rendelkeznek.

Jelentkezés és további információ Mozsgó Község Önkormányzatánál.

ELHIVATOTTSÁG, ELFOGADÁS, SZAKMASZERETET

Kaiser Gáborral, a Baranya Megyei Dél- Zselic Egyesített Szociális Intézmény vezetőjével beszélgettem.

A Turbékpusztán működő otthonba tartok - most először járok itt. A nyitott kapun belépve, családias hangulat fogad: gondozók és gondozottak beszélgetnek, épp egy problémát oldanak meg közösen. Mivel nincs helyismeretem, és az irodába kell eljutnom, segítséget kérek. Egy kedves hölgy int és a mosolyával erősít rá arra, hogy mindjárt jön, segít, csak befejezi, amit elkezdett. Fél perc múlva már együtt sétálunk a házak között. Inkább üdülőtelepre, mint szociális otthonra emlékeztetnek a rendezett, szép épületek, a hatalmas füves pálya és az ott élők nyugalma. A napsütésben frissen mosott ruhák száradnak. Köszönésemet mindenki fogadja, kedves pillantások konstatálják, hogy beleszőpöntem egy közösség életébe. A vezető ápolónő, - akivel sétálunk - büszkén kalauzol az otthonban. Beszélgetésünk hangulata olyan, mintha gazdasszonyként az újonnan épített házat mutatná be - teljesen magáénak érzi ezt a helyet. Ahogy haladunk, - időnként odaszól azokhoz, akikkel épp megbeszélőnivalója van. Mindenki tisztelettel fordul a másikhöz, legyen az gondozott vagy gondozó. Jólesik a kinti zakatolásból ebbe a nyugalomba megérkezni. Az intézményvezető irodájába érve sem török meg a családias hangulat. Első, hogy kényelmesen leüljek, és jól érzem magam a beszélgetésben.

Kaiser Gábor tavalay november 1.-jétől négy szociális ellátó intézmény vezetői posztját fogja össze. Turbékpusztán, Mozsgón fogyatékossgal élőket, Helesfán ezen kívül pszichiátriai betegeket is, és Királyegyházán szenvedélybetegeket fogadó otthonok alkotják a Baranya Megyei Dél-Zselic Egyesített Szociális Intézményt, aminek a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság a fenntartója. Az intézményvezető lendületesen mutatja be munkájukat - beszédtempójából és szóhasználatából is áttűnik, hogy mélyen és összefüggéseiben átlátva tartja kézben a millió szálát, ami az Ő feladata, felelőssége és kötelessége.

- 2010-ben történt a Mozsgói és Turbéki intézmények integrációja, amivel 134-ről 278-ra nőtt az ellátotti létszám. A két intézmény profilja hasonló, annyi eltéréssel, hogy Mozsgón a középsúlyos és súlyos fogyatékkal élők élnek, míg Turbékpusztán az előző csoporthoz jobb képességű lakók is tartoznak. Mozsgón ápoló-gondozó férőhelyek vannak, míg Turbékpuszta rehabilitációs intézmény is. Aki rehabilitáción van itt - 124 fő - az maximum 5 évig élhet az otthonban. Komoly szakmai munkával igyekszünk az itt élőket felkészíteni a kinti, önálló

életre. Most egy pár készülődik Komlóra, ahol otthontemelési támogatásból ingatlant vásárolhattak és már megvan a munkahelyük is, amiből el tudják majd tartani magukat. Országosan jó nevű intézmény vagyunk. Évente szerencsés esetben átlagosan 6-8 főt tudunk visszaintegrálni a társadalomba, amihez nagyon komoly felkészültség, szakmaiság szükséges. Természetesen nem mindenki alkalmas a rehabilitációra, ők továbbra is az intézmény ellátottjai maradnak.

- 2016 novemberétől még két intézménnyel bővültünk. Helesfán a Boróka Otthon telephelyvezetőjének Tarlac Istvánné Szilvi lett kinevezve. Korábban a mozsgói intézmény vezetőápolója volt, ezért elég ambiciózusnak tartottam ahhoz, hogy megbízott vezetőként tavaly márciustól novemberig megfelelő irányba tudja navigálni a Helesfán folyó munkát. Mozsgón Csizikné Barics Judit, Királyegyházán Nagy Lásznóné végzi a telephelyvezetői feladatokat. Turbékpusztán a székhelyen Módos Jánosné vezető pedagógus az általános szakmai helyettesem. Ők a közvetlen helyetteseim. Minden helyettesről elmondható, hogy maximálisan elkövetnek mindent annak érdekében, hogy a telephelyeken az elvárt szakmai munkát hiánytalanul elvégezzék. A munkájukban 100 %-ig megbízom, úgy gondolom, megfelelő szakmai kompetenciával rendelkeznek ahhoz, hogy minőségi munkát tudjunk végezni. Az intézmények szolgáltatásának minősége, a működéshez szükséges szabályrendszer egyforma kell legyen, de a helyi sajátosságokat meghagyjuk - ettől lesz színes és életszerű minden telephelyünk. Az átszervezések több munkatársat is érintettek - ez szükséges volt ahhoz, hogy hatékonyan dolgozhassunk tovább.

- A pénzügyi, gazdálkodási, munkaügyi és szervezeti feladatokat Turbékpusztáról látjuk el, itt a központ. A székhely áthelyezésére már korábban 2011-ben sor került. Az ottani iroda részről új lakóegységeket hoztunk létre, azaz több férőhely lett, így a mozsgói telephely végleges működési engedélyt kapott. A homlokzat és a belső udvar felújítása is fontos változás volt a tavalyi évben. Másrészt az átszervezésekkel gazdaságosabb működést tudunk elérni, ami ilyen ellátott létszám mellett nem elhanyagolható. A turbéki iroda épület üresen állt, most kihasználjuk. A változtatásokkal nem csak a Mozsgón működő iroda települt át, hanem a mosoda és konyha is Turbékra került - szintén gazdasági okok miatt. Itt fejlesztettük a konyhát és a mosodát, az ételt és a tiszta ruhát is pontos időpontra, rendre átszállítjuk a Mozsgón élő gondozottak részére.

Itt visszakapcsolok a vezető ápolónővel folytatott beszélgetésre, akitől megtudtam, hogy mivel Turbékban jobb képességű lakók is élnek, be tudják Őket vonni a mosási

és konyhai feladatokba, ami az Ő felelősséggel elvégzett munkájuk és ezáltal büszkeségük lehet. A feladataikat bejelentett dolgozóként munkabérért végzik.

- Fontos feladatnak érzem a bérrendezést, ami a szociális ágazatban történt és folytatódik. Az általánosságban minden dolgozót érintő januári bérrendezés mellett a több, diplomával rendelkező, magas színvonalú szakmai munkát ellátó munkatársaink bérét is sikerült egy jobb szintre emelnünk.

- Az egyesített intézmény az elképzeléseim szerinti és már kialakított szervezeti felépítéssel, új szakmai program szerint működik, amit természetesen a fenntartó jóváhagyott. A szervezet nagyságát tekintve a négy telephelyen 524 ellátott él és 239 dolgozó munkálkodik értük. Jelenleg nincs minden munkakör betöltve, az engedélyezett létszám alatt vagyunk. Jelenleg folyik a TÁMOP „Nő az esély”, program folytatásaként egy EFOP-os pályázat is, ami keretében 3 éves képzéssel roma munkatársakat látunk el elméleti és gyakorlati tudással ahhoz, hogy segédápolói munkakörből szakképzettséget szerezhessenek. Összesen 16 fő számára tudjuk ezt biztosítani.

- Több területen fontosnak tartom a további fejlesztéseket. Az energetikai korszerűsítés mindig is fontos szempont volt számomra. Intézményeinknek a takarékos gazdálkodás érdekében folyamatos megújulásra kell átesniük. Jelenleg rohamtempóban írják ki a különböző szakmai tartalmú pályázatokat, amiről természetesen mi sem szeretnénk lemaradni. Ennek érdekében felerősödött az intézményben a pályázatírás. Jelenleg négy komoly pályázat beadása, illetve megvalósítása van folyamatban, amit a fenntartó fog benyújtani. Ezen kívül a telephelyeken, ahogy tavaly is már megvalósuló projektek kezdődnek már az idei évben. Ezek jellemzően KEOP-os fenntartói pályázatok.

- A szakmapolitikai fejlesztések eredményeként megkezdődtek országosan a szociális otthonok kitagolásai. Intézményünk első körben a királyegyházi - rigópusztai otthonának kitagolását tervezi. A pályázat beadásra került, a megvalósítás várhatóan 2018 év vége felé várható. Épp ma várnak az egyik érintett településre lakossági fórumára este, ahol is a lakosság érzékenyítése lesz a téma. Nem könnyű és egyszerű feladat ez. Sajnos a befogadás nem olyan, mint amilyennek lennie kellene, vagy ahogy mi, azt itt dolgozók gondolnánk. Sok az előítélet a lakóinkkal szemben.

Közben csörög a telefon - muszáj felvenni, hisz a munka nem állhat meg. Néhány perc alatt több témában történik egyeztetés a vonal végén lévő személlyel. Szinte látom a munkafolyamatok szálait, amiket közben Gábor mozgat úgy, hogy aktuálisan újabbakat fog meg és ereszt el. Teljes

jelenlétet kíván ez a munkakör, ami már önmagában is sok energiát jelent. Majd ugyanazzal a lendülettel folytatja:

- A munkánkról való tájékoztatás nagyon fontos! Nem titkolunk semmit sem a dolgozók, sem az ellátottak, sem a környéken lakók előtt. Ez rengeteg megbeszélést, munkaértekezletet, lakógyűlést jelent, így a munka megsokszorozódik, de feltétlenül szükséges. A telephelyvezetők és a további vezetőim (vezető ápolók, mentálhigiénés csoportvezetők, ételmezésvezetők, műszaki csoportvezetők) minden héten beszámolnak - írásban is - és havonta 17 fővel vezetői értekezletet tartunk, ami reggeltől késő délutánig tart, mert így lehet mindent átbeszélni, végiggondolni. A saját elképzeléseink szerint jó irányba haladunk egy előre meghatározott koncepció alapján. Több jó gyakorlatunk van, és veszünk át már működő jó gyakorlatokat is. Közös protokollok alapján dolgozunk. Mindenki tudja mi a dolga, mi az elvárás, így lehet teljesítményt elvárni.

- Önnek milyen szakmai képzések birtokában kellett lennie ahhoz, hogy ezt a munkakört megpályázhassa? Hogyan alakult a szakmai pályafutása? - érdeklődöm.

- Szigetváron élek és ott dolgoztam a konzervgyárban szállítási csoportvezetőként gépészműszaki végzettséggel 3 éven keresztül. Majd a konzervgyár megszűnésével Mozsgóra kerültem az éppen megüresedő műszaki vezetői állásba 1992-től. 1999-ben az akkori igazgatónő, Siposné Dobosi Gizella javasolta, hogy menjek, végezzem el a szociálpedagógiai szakon a főiskolát, mert támogatná, hogy nyugdíjba vonulásakor én kerüljek az intézmény élére. Ettől kezdve még inkább hivatásomnak éreztem a lakókkal való foglalkozást, elfogadtam Őket és készültem az igazgatói posztra. Akkor nem lettem igazgató, mert még nem fejeztem be a főiskolát, és tanulóként nem pályázhattam a munkakörre. Az új igazgató Gábor Ferenc, intézetfejlesztési menedzsernek nevezett ki. Kapcsolatunkat virágzóan értékelem, nagyon sokat fejlődött az intézmény az ő vezetése alatt, és én ennek a fejlődésnek tevékeny részese lehettem. Sikerült akkoriban bevezetnünk az ISO minőségbiztosítási rendszert, én mint minőségirányítási vezető is tevékenykedtem. Mindenben, ami a szakmai fejlődésemhez szükséges volt, az igazgató úr támogatását élveztem. Közben a szociálpolitikai szakon az egyetemet is elvégeztem, majd a szociális szakvizsgát is lettem, és kész voltam átvenni az igazgatói szerepkört, mondhatni tudatosan készültem az igazgatóságra. Párhuzamosan Mozsgón a Fogyatékos Személyek Közhasznú Alapítványának elnöke lettem 2003-tól, amit azóta is, önkéntes munkában, díjazás nélkül végzek. 2007 végén igazgató úr nyugállományba vonult, akkor vettem át Mozsgón az intézmény vezetését. 2010-ben integráltuk

Turbépusztát, és 2016-ban a négy intézményt. Az összevonás kialakításában szabad kezet kaptam, ezzel a jól átgondolt szakmai programmal pályáztam az intézményvezetőségre.

- Az intézményeket nem csupán átvettem, hanem bőven kaptam vele megoldandó feladatokat is. Hiszen mint már említettem, a rend és egységesség kialakítása mellett fontos szempont számomra, hogy a telephelyek sajátosságai is megmaradhassanak. Sok technikai, műszaki, állagmegóvási, korszerűsítési problémát kellett és kell megoldani, ezekhez pénzügyi forrást kellett találni. Az anyagiakat pályázatokból igyekszünk előteremteni. Itt Turbépusztán pl. június végéig egy 100 milliós pályázatot kell beadni. Az idő a legnagyobb ellenségünk, mindenre nagyon kevés idő áll rendelkezésre.

- Hogyan történik a szenvedélybetegek ellátása?

- A szenvedélybetegek és a pszichiátriai betegek számára hosszú a várakozási lista - általában teltház van. Baranya megyében egyedüli szenvedélybeteg ápoló és gondozó intézmény vagyunk. Ide többszörösen delirált állapotból kijött, krónikus betegségekben, összetett problémákkal küzdő emberek jönnek. Az átlagéletkor 63 év, ami itt magasnak mondható, bár a kikerülés nem jellemző.

- Van saját ideje, amikor pihenhet, feltöltődhet?

Van saját időm - ahhoz, hogy legyen, maximálisan meg kell bíznom a helyetteseimben. Szabad időmben önkénteskedem: a Mozsgói Alapítvány elnöke vagyok. Judit és Szilvi ugyanígy önkéntesek itt. Fontosnak érezzük, hogy az intézmény lakóinak közös szükségletén felül 1-1 főt támogatni tudjunk egyéni szükségletében. Másik önkéntes feladatunként a Magyar Speciális Olimpia Szövetség országos elnökségi tagja vagyok. Az országosan koordinált szövetség havonta tart elnökségi ülést Budapesten, ahová mindig felutazok. 23 sportágban vannak sportolóink. A nemzetközi szervezet alapítása USA-ból indult. Ugyanolyan szintű olimpiai bajnokságokra jutunk el, mint az épek.

Két éve Los Angelesben több lakónk szerepelt szép eredménnyel atlétika, kerékpár, labdarúgás sportágban. Fu-

tásban és atlétikában Tóth László, Mozsgón élő lakónk aranyérmes olimpikon lett korábban Athénban. Igazán kiemelkedő sportteljesítmények főként a turbéki lakók részéről születnek. 2 boccapályánk van Turbékon, 3 Mozsgón. Ez egy tipikusan jó sport a fogyatékosok számára, a mozgás, a gondolkodás, a fegyelem, az önálló tevékenység (nincs beszélgetés közben) mind fejleszthető. Három ellátottunk éppen most érkezett haza Lettországból, EU bajnokságon bronzérmesek lettek. Mozsgón a Csizik Mihály Sportnapokat 6-7 évig szerveztük. Az intézetben, a focipályán szabadidős programokat integráltuk, volt lovasíjásztól koncertekig minden. Az épek és a fogyatékkal élők közösen fociztak. Volt olyan, hogy 800-1000 fő is ellátogatott az országos szintű rendezvényeinkre.

- Mozsgó községgel szoros együttműködésben vagyunk, a polgármester mindenben támogat bennünket, amit igyekszünk viszonzni. Egymás rendezvényeit tárgyi lehetőségekkel támogatjuk (sörpadok, népi játékok kölcsönadása). Nagyon jó a kapcsolat!

- A sportszövetség önkénteseként márciusban kijutottam Grazba a téli olimpiára, mert elég közel volt, hogy el tudjak jutni. 3 napot töltöttem ott - nagyon élveztem. Helyi érdekltségünk nem volt, de országosan szép eredmények születtek - ezért tevékenykedünk. A speciális sportélet derekát a szövetségek adják. A családokból érkező fogyatékosok száma nem olyan nagy, mint az intézetekből delegáltaké.

- Van családja? Mennyi időt tud velük tölteni?

- Igen. Feleségem Mónika, idén ünnepeljük a 25. házassági évfordulómat. Ő is az intézményben dolgozik Mozsgón. Három gyermekem van: Karina, Kornél és Kristóf. A lányom Budapesten tanul a Testnevelési Egyetemen - a főiskolát már elvégezte. A nagyfiam harmadikos a Nagy Lajos Gimnáziumban Pécsen és kollégiumban lakik. Kristóf most negyedik osztályos. Minden reggel én viszem iskolába, és minden második, harmadik hétvégén a táncversenyeire megyünk, amit nagyon élvezünk. Karina fuvalázott és focizik, Kornél szintén futballozott.

Előfordul, hogy hétvégen is van munka, ill. hét közben rendszeresen hazaviszem, de bízom benne, hogy ez átmeneti. Idáig a fejlesztések, átalakítások sok időt igényeltek, és rengeteg terv vár még meg-

valósulásra. Ha kell, saját kezűleg valósítjuk meg az elképzeléseinket, pl. itt az iroda padlózata is így készült, vagy a büfé az ellátottak részére, de a mozsgói színpad, vagy a bocsa pályák is. Ha akartunk valamit, megcsináltuk, ha tudtuk. Sok tervem van a többi újonnan csatlakozott telephelyekre vonatkozóan is. Például Helesfán egy bocsa pálya, hogy az ott lakók is be tudjanak kapcsolódni ebbe a tevékenységbe, mert már tagjai az Olimpia Szövetségnek, de még nincs hol gyakorolniuk. A székhelyen van egy 60 éve itt hagyott színpad nézőtérrel - szeretném újra funkcióba állítani, mert a kulturális programok is nagyon fontosak. Tánc, próza, farsangi bál, kulturális fesztivál Mohácson - mind-mind lehetőség, hogy a lakók produkciókkal készüljenek, élvezzék a szereplést, megmutathassuk magunkat, mert a fogyatékossgal élők hazánkban sokszor el vannak dugva. A Speciális Művészeti Műhely tagjai is vagyunk - ezért is fontos a színpad. A kultúra ápolása nagyon jelentős minőségi program. A szigetvári fúvósok, vagy a mozsgói nyugdíjasok szerintem bármikor eljönnének zenélni, énekelni, ahogyan azt már meg is tették. Elkészülése esetén folyamatosan programokat fogunk szervezni itt, és nemcsak a lakóink számára. Az itt lakók tartalmasan élnek az életüket, nem csak egy helyben ülnek. Cél, hogy lehetőségeket teremtsünk! Fontos a hitélet is. A Turbéli templomot mi takarítjuk rendszeresen, a plébániával jó a kapcsolatunk. Volt közös zarándokút Székelyföldre, Máriagyúdra. Karácsonykor a Zrínyi téri templomban színvonalas műsort adtunk. Az egyházzal kölcsönösen segítjük egymást. A papunk szereti a lakóinkat, rendezvényekre hívja, anyagilag támogatja Őket. Nem mindenhol van így - most épp a kórház főigazgatójához készülök a telephely vezetőikkel. Holnap lesz egy találkozás, mert gócpont vagyunk az egészségügyben, hisz minden nap ott vagyunk - többszörösen összetett krónikus betegek vannak, ám mi csak alap-

ápolást tudunk nyújtani, a szakápolásra szükségünk van. Ebből félreértések vannak, amiket tisztáznunk kell. Az egészségügy részéről a hozzáállás változását szeretnénk kérni, ezért megyünk bemutatkozni, hogy tudjanak rólunk és arról, hogy ugyanolyan jogok és bánásmód illeti meg ezeket az embereket, mint az épeket.

- Újra a gondozottakról beszél. Hogy bírja? Nem fárad el?

- Még bírom, de november óta megduplázódott a munka - bízom benne, hogy majd enyhül. Most a pályázatok miatt azonban felgyorsultak az események. Idén körülbelül 15-ször voltam már Budapesten! Van, hogy csak aláírni kell felmennem, de van, hogy több napra. Soha nem bizonytalanodtam el. 21 éves korom óta dolgozom itt, ez egy hivatás. Pályám során többször félreállhattam volna, de ez nem ambíció kérdése, hanem választásé. A jelenlegi intézményvezetői pályázat benyújtásakor is egyedüli voltam, aki pályázott erre a posztra. Azt gondolom ez beszédes adat arról, mennyire is nehéz a munkám. Helyben én vállaltam fel ezt a feladatot, hogy vezetem az intézményt. Itt munka van, felelősség: 524 ellátottért és a dolgozókért felelek, valamint azért hogy a ránk bízott feladatokat magas színvonalon végezzük. Jó viszonyban vagyunk mindannyiunkkal. A fenntartó is látja a nyugodtságot, kiegyensúlyozottságot bennem. Lenne okunk csüggedni, de itt boldogok a lakók, nyugalomban élnek és ez a lényeg.

Kifelé menet több gondozottal találkozok és köszöntjük egymást. Egyikük odalép, megkérdezi a nevem és rögtön becézni kezd. Kedvesen megsimogatja a karom és dolgára indul. Ilyet csak az tud, akivel szeretettel bánnak, aki biztonságban érzi magát.

Bóni Tünde

Egyesületünk lehetőséget kapott arra, hogy a helesfai otthon gyönyörű környezetét megnézhessek. Az otthon vezetője Tarlac Szilvi, aki egyben az egyesület vezetőségi tagja is, kalauzolt végig bennünket a parkon. A séta során megtudtuk a kastély, az otthon történetét, hallhattunk az itt folyó munkáról.

P. É.

Apák, nagypapák

Az apák napját június 13.-án ünnepeljük. Az apák szerepe a család életében elvitathatatlanul ugyanolyan fontos, mint az anyáké. Sajnos a válások magas száma miatt (fele annyi a válások száma napjainkban mint a házasságkötéseké - KSH alapján) elsősorban az apa-gyerek kapcsolat sérül. Az apa nélkül felnövő, vagy apával nagyon kevés minőségi időt töltő gyerekek élete több ponton nehezített. Az apa más értéket, más erőt, más irányt ad hozzá a gyermeke életéhez, mint az anya és az egészséges személyiségfejlődéshez mindkettőjükre ugyanolyan nagy szükség van. A családon belüli férfi-női szerepek felosztása manapság már nem olyan mereven leszögeezett, mint régebben, így minden család a saját szokásrendszere szerint oszthatja meg azokat. Ezáltal minden családtag részt vállalhat a feladatokból és az örömeiből is.

Götz Csaba kétszeres apa, négyszeres nagypapa. Jelenleg a fiákkal - így két unokájával - él együtt, egy háztartásban.

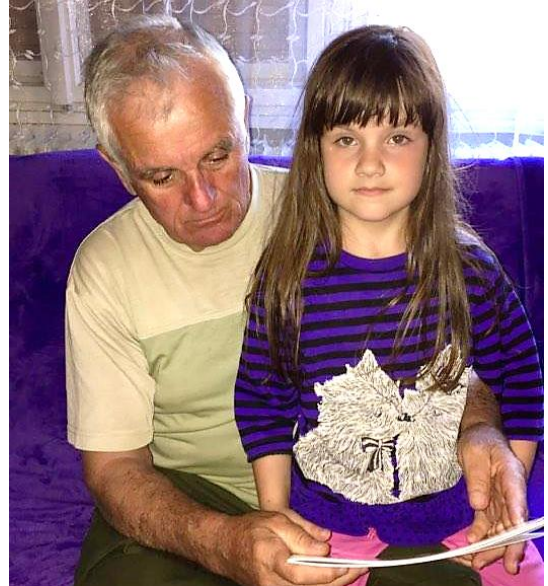
- Nem mindig volt így - kezdi a beszélgetést a fiatalos tekintetű nagypapa. - 1971-ben nősültem Mozsgóra Antalszállásról. Akkor a Petőfi utcában éltünk anyósommal. Két gyermekünk született, az Árpád utcában építkeztünk és négyesben éltünk 7-8 éven át. Közben anyósom beteg lett, magunkhoz vettük, aztán olyan súlyos állapotba került, hogy az otthonba kellett költöztetnünk - akkor a feleségemmel mi is ott dolgoztunk. Újra négyen éltünk itt, majd mikor Szilvi férjhez ment, a vejem is hozzánk költözött. Egy évig együtt laktunk, míg kalákában házat építettünk nekik. Akkoriban segítettem egymást! Aztán a fiam Szigetvárra nősült és ketten maradtunk a feleségemmel. Amikor a fiam elvált, hazaköltözött, majd újra nősült. Mónival lett egy közös kislányuk, Petra, aki most 5 éves, és hozzánk tartozik Balázs, Móni fia, aki most 21 éves. A feleségem sajnos 3 éve meghalt. Ők a felső szinten laknak, én lent.

- Jó együtt élni - segítjük egymást. Megoszlanak a ház és a háztartás költségei, teendői is. Nem vagyok egyedül, nem savanyodok be. Tudok segíteni, van értelme a mindennapjaimnak. Petrát reggel viszem oviba, délután megyek érte. Kéri is mindig, hogy alvás után hozzam haza. Reggel az anyja elől elbújik az ágyamba, a takaró alá. Emlékszem, hogy megijedtem, mikor megtudtam a születésének hírét - elfogadtam, hogy az Ő döntésük - most meg imádom! Főleg mikor pörlekedik Velem: - Papa nem érted? ...úgy csinálók, mintha tényleg nem érteném...- Értsd már meg Papa!- meséli nevetve.

- Tőlem nem tart, nem fogad szót, be tud vinni a málnásba! Viszem én mindenhová, de ha Szigetvárra megyünk, kell jöjjön még egy valaki. Ha kétszer kéri, hogy vegyek

meg neki valamit, hát megveszem. Tudom, hogy nem jól teszem - mosolyog. - Van, hogy játszunk - főz nekem levest és másodikat.

68 éves vagyok, néha elfáradok, de tudom tolerálni. Jó a kapcsolatunk, mert tudtam idomulni Hozzá. Eleinte a régi mód szerint próbáltam, de rájöttem, hogy ez más világ, mint amit én éltem.

- Cudar világban voltam gyerek. 12 évesen már dolgoztam a nyári szünetben egy kis pénzért. Apám igazságos volt, de szigorú - munkára nevelt bennünket. Ezt adom tovább.

- Az együttélésben alkalmazkodni kell. Olyan nincs, hogy sose kapunk össze, de nem kirívó. Békességben élünk.

- Petra és Balázs sokszor összevesznek, de nagyon szeretik egymást. Balázs kamaszként került ide, akkor nem fogadott szót senkinek. Tőlem tartott - odatettem a határokat, hogy mit nem szabad. Most már elfogadja. Nem neveltem, csak karban tartottam. Tiszteletet tanítottam neki mindenki felé. Szorgos, dolgos asztalos lett.

- Gergő unokám világot lát - dolgozik. Vivivel sokszor beszélgetünk. Jönnek minden nap, van, hogy többször is. Rájuk kicsiként nem sokat vigyáztam - akkor még dolgoztam. Az ünnepeket együtt töltjük - vagy mi megyünk, vagy ők jönnek. A vőmnek, Pistának sokat segíték, amit kell. Számíthatunk egymásra, összetart a família.

- Antalszálláson volt a szülői ház, amíg a szüleim éltek, addig hazamentem. Most, ha a testvéremékhez megyek már nem haza megyek. Kéthetente haza kellett menni vasárnap - ez volt a rendje - könnyek borítják el a szemét.

- A családot mindig próbáltam összetartani - ezt láttam a szüleimtől. Akármi volt, az egész família összeröffen és csináltuk.

- Itt megvan a helyem. Nagy a különbség, hogy jól érzem magam, mintha csak ellennék.

- Petra okos, a jég hátán is megél majd, de makacs. Tegnap védőnői tanácsadáson nem volt hajlandó csinálni a

szemvizsgálatot. Hazajött, a kezembe adta a fésűt, elment a konyha végébe, befogta a fél szemét és mondta, hogy forgassam a fésűt - megvizsgálta magát! Balázs megtanította 30-ig számolni, nyomtatott betűt másol! A kertbe jön velem dolgozni - vannak kis szerszámai, van 2 sor hagymája - azt ő gondolja, minden nap megszámolja a leveleit. Ha ültetünk, önti a vizet. Minden nap figyelmeztet:

- Papa a pipiket meg kell legeltetni! Kihajtja őket a zöldre. Ha kotkodál, a tyúk jön: - Papa szedjük össze a tojást! Tudja, mit hogyan kell - ezt fogja tudni csinálni ha felnőtt és akarja.

- Fontos, hogy gyerekkorban mire szoktatják az embert. Gyerekként gyerekek való feladatot kaptunk, utána mehettünk szórakozni. Nem abban nőttem fel, hogy feltegyem a lábam, míg az asszony dolgozik. Aki úgy nő fel, az ha szereti is a nőt, akkor se fog neki segíteni, mert azt gondolja, az a nő dolga. Nálam nincs női dolog, meg férfi dolog. Közös munka van - kevesebb a súrlódás. Jó érzés együtt dolgozni, aztán együtt pihenni. Ha kell kitegetek - ez az étellel vele együtt jár. Ha ezt az életet éli az ember, akkor tessék, csinálja! Gyerekkoromban láttam olyan családot, ahol a családfő megmondta ki mit csinálhat: nem volt összetartás. Megszóltak, amikor a kisgyerekeimet pelenkáztam. Miért? Ki csinálta azt a gyereket? Az én gyerekeim! Gondoltam is, hogy a Ti világotok a kocsmá, nekem legfontosabb a család. Nem lehet összekeverni! Közösén dolgozunk - szoktam hülyéskedni, ha látom, hogy laposodik a hangulat, így mindjárt jobban megy a munka. Legfontosabb a család! Ha ott rend van, akkor bármit el lehet viselni - tudom, hogy holnap is kellek.

Bencze Baláznak három gyermeke van. Kettő már felnőttek, Sári második osztályos a mozsgói iskolában.

- A két nagy gyerekeimet nem láttam felnőtt. Csak nyomtam a melót - azt gondoltam ez a feladatom apaként. Aztán megromlott a kapcsolat a feleséggel,

szétváltunk és második hétvégés apuka lettem, de akkor sem gondoltam, hogy másként tehetnék bármit. Aztán megszületett Sári - ott voltam a születésénél; amikor először megláttam, vége volt a világnak! Azóta szerelemben vagyunk. Vele itthon tudtam maradni, látom felnőtt - az egész élet erről szól, a gyerekről - ez a boldogság! Nekem

ez Isten áldása! A legjobb és legnehezebb - nincs ennél nehezebb. Az ember azon töri a fejét, hogy mi lenne a legjobb a gyerekeknek - összetett dolog. Honnan tudhatja az ember, hogy jól csinálja? Látom, milyen tanácsokat adjak a nagy gyerekeimnek, hogy ne lépjenek bele abba, amibe én, de kútba esett kő... mindenkinek magának kell megtapasztalnia...

- Sárival én voltam itthon. pelenkáztam, altattam, én vittem oviba, én készítem a reggelit, csomagolom a tízórait, 80 %-ban én tanulok Vele. A németet együtt tanuljuk - eddig nem beszéltem, így lépésről-lépésre együtt haladunk. Összekészítem a kis motyóját, leellenőrzöm minden rendben van-e. Sokat játszunk, társasozunk, - persze ezeket Beával is játsszák- mesét olvasok Neki, labdázunk. Dobáljuk egymásnak a labdát úgy, hogy ne essen le. Ezer a rekordunk!

- A zeneiskola az én dolgom, mert nekem van rá időm. Most lesz az első alkalom, hogy nem tudok Vele menni - fel van háborodva! Jó dolog hallgatni, eljárni a koncertjeire - régen a világból ki lehetett volna ezzel kergetni, most az első sorban ülök. Az ovis, iskolai szerepléseit mind megnézem. A lampionos felvonulásra élmény volt együtt készíteni a lampiont!

- Nem is tudtam, hogy ilyen jó dolog gyerekekkel lenni! Sári miatt tudtam dolgozni a „Gyerekesély Programban” és a Családi Napköziben. Türelmesebb vagyok a gyerekekkel, mint régen lettem volna.

- Igazából nem is az apás és anyás programok jellemzőek ránk, hanem a családi programok. Beával megtaláltam azt, hogy család legyünk. Ha ráérek, pakolok vagy vacsorát készítek, hisz én vagyok itthon, Bea fáradtan ér haza. Ezek nagyon jó dolgok így. Nálunk minden nap gyereknap- és családnap van.

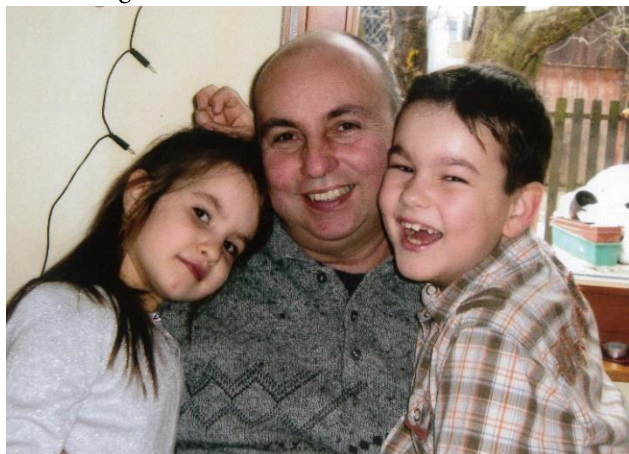
- Sárít is bevonjuk a családi megbeszélésekbe - ami Rá tartozik. Van, hogy nem dönthet, de figyelembe vesszük a véleményét. Sári nagyon okos. Hallássérült és utólag derült ki, hogy megtanult szájról olvasni! Minden orvosi vizsgálatnál mellette lenni, biztatni, szeretni - ezek nagyon nehéz dolgok.

- Sok hétköznapi örömünk van. Tegnap mókust láttunk egészen közélről. Múltkor Medve Lacit megkértem, hogy vegye fel maga mellé a bakra Sárít - mert Sári imádja a lovakat. Mire felértünk az utca aljáról, már Sári fogta a gyeplőt. Minden nap együtt zárjuk az állatokat, Sári szedi össze a tojásokat. Jó így gyerekként felnőtti - mondja, és megsimogatja a kislánya haját.

Bóni István két gyermek édesapja.

- Nagyon régóta szerettem volna gyerekeket, családot. Sose felejttem el, milyen boldog voltam, mikor megtudtam, hogy hamarosan apa leszek. Mindkét gyermekem

születésnél ott voltam - emlékszem az arcukra, a tekintetükre, ahogy megérkeztek a világba. Részt vettem a gondozásukban - ringattam, pelenkáztam, amikor kellett. A nevelésükben is aktívan részt veszek. Gergőt kicsi kora óta érdekelték a kinti munkák. Együtt fúrunk-faragunk, fűvet nyírunk, de együtt járunk meccsre, horgászni is. Minden évben elmegyünk 3-4 apa-fia napra. Ilyenkor sátrat verünk egy közeli tóparton, pecázunk, beszélgetünk. A tanulásban is segítünk, ha kéri. Lucával többnyire családi programokon, négyesben vagyunk együtt, de csak mert más az érdeklődésünk. A lányos dolgokban az anyukájával tud kapcsolódni. Mindketten szeretnek az ölembe bújni, elmesélik mi történt velük, felmondják a leckét, együtt főzünk, kirándulunk, színházba vagy sétálni megyünk. Tündivel, a feleségemmel fontosnak érezzük, hogy sok időt töltsünk együtt négyesben és ez a gyerekek számára minőséget képviseljen; pl. soha nem nézek olyan TV műsort - amikor ébren vannak - ami számukra félelmetes lehet (mint a híradó), inkább társasozunk, vagy családi-mozizunk. Szeretem Őket boldognak és elégedettnek látni - ez a legfontosabb számomra. Ettől vagyok én is boldog.

Kiss Zoltánék udvarába érkezve családias, gyönyörű környezet fogad. Jó érzés ide belépni; a virágok, a színek és a rendezettség hívogató. A házigazda helyet kínál - a hintaágy gyerekkorom óta a kedvencem, jó lesz ebben ülve beszélgetni a gyerekekről, unokákról.

- Pont jókor érkezted, most fejeztem be a munkát. A lányoméknál lakásfelújítás van, ahhoz készítem el, amit tudok - köszönt Zoltán.

- Két lányom van: Andrea és Edit és öt lányunokám!

Büszke nagyapaként már sorolja is a nevüket:

- Réka a legnagyobb, utána jön Alícia, Dorina, Panna és Zsóka - a legkisebb, akinek a legnagyobb a szája!- nevet. - Ez a kicsi csodálatosan rajzol, olyan ügyessége van, hogy azt nem lehet elmondani!

Kérem, hogy beszéljünk először Zoltán apaságáról.

- Arról nem sokat mondhatok. 13 évig ezt a házat építettem, mellette a mentőknél dolgoztam. A nejem itt dolgo-

zott az otthonban. Gyakran együtt jöttünk reggel Szigetvárról, de addig nem mentünk haza, míg munka volt. Ezt a házat kölcsön nélkül építettük fel! Mindent Edittel, ketten csináltunk - nélküle sehol se lettem volna - dicséri szeretettel a feleségét.

- 48 éven át csak a munka, meg a munka volt. A lányok kénytelenek voltak önállóvá válni. Ha kellett kikérdeztük a leckét. Andi egyszer egy egyest átjavított négyesre. Akkor egyszer kapott egy pofont - azóta hálás érte. Most is egyetemre jár Szombathelyre. A szigetvári szülészeten főnövér. Edit a LIDL-ben dolgozik. Nagyon büszke vagyok a lányaimra! Kitartottak velünk, segítettek, hogy idáig eljussunk. A mentőzés mellett nem volt hétvége. Ha tudtunk, négyesben kijöttünk építeni a házat. Bográcsoztunk, tárcsán sütöttünk - nagyon jó hangulatban voltunk együtt. Aztán még Pécsre is bedolgoztam bútorasztalosként. Alig aludtam akkoriban. Edit nélkül nem ment volna! A szép házunk Eda jó ízlését dicséri!

- Ennyi lányunokával élni csodálatos érzés! Persze 1-2 fiú is jó lett volna - kire hagyom így a műhelyt? - kérde nevetve. - Két unokám szeretett szegelni. Rajzoltam nekik szívet, kockát - azt kiverték szeggel. Annyi szegyet elhasználtak, hogy csuda! Dorka nagyon falusi kislánynak született. Akart mindenféle állatot. Kigondolta, hogy ha tyúkot veszünk mennyi kiscsibénk és abból mennyi tyúkunk lesz. Aztán a másik papával vettek a vásárban két nyulat, amit persze idehoztak. Ketreceket kellett csinálnom - mondja olyan egyértelműséggel, mint aki a világ rendjéről beszél. - A következő vásárból jött még egy nyúl. Úgy szaporodtak, mint a güzük! Esméletlen mit műveltek a nyulakkal a lányok! Ölbe vették, hintáztatták, babakocsiban tologatták őket, azok meg túrték. Innen az állattartási mániám. Persze imádják a nyulakat, etetik, itatják, simogatják, mindnek neve van. Naplót vezetnek róluk, hogy ki mennyit hízott!

Ahogy nagypapaként mesél, szinte látom magam előtt a képeket, olyan beleéléssel adja át az unokái történetét.

- Ha kijönnek, együtt bográcsozunk, grillezünk - kóstolnak, imádják a szalonnasütést zöld hagymával! Csináltam Nekik hintát, mászókat, van trambulín, sok bicikli, görkorcsolya. Dorina focizni jár - ha fáradt vagyok akkor is kimegyek vele ide, az utcára, mert a focihoz társ kell. Alícia a Szívhúrosokban játszik - nemrég első fuvalás lett. Imádja a zenét, de ebből nem lehet megélni; Pécsre megy egyetemre. Panna zongorázik. Minden koncertjükön ott vagyok, viszem Őket Sasrétre a nyári zenetáborba, de

megyünk vásárba, kiállításra, hangversenyre, a Balatonra, Orfűre. Pannával és Dodóval Bószénfára járunk horgászni. Dodó focimeccsein és énekversenyein mindig ott vagyok.

A szeretet és a családi összetartás érződik Zoltán beszámolójából.

- Mindez nem lenne, ha Mama nem ilyen csaj lenne! Állandóan süt-főz. Már az autóban azt kérdezi, mikor hozzuk ki a gyerekeket, hogy mit főzzön, süssön. Nekem a munka elviszi az időm nagy részét, de próbálok lazítani. Ha az anyjuk dolgozik, hétköznapi is itt vannak, nem csak hétvégén. Reggel innen visszük Őket iskolába. Alícia egyre kevesebbet jön - már nagylány, zenei próbái vannak.

Közben odaér Edit is. Az unokákról való beszélgetésbe lelkesen szövődik bele - hangján érződik a rajongás és szeretet. Közben szabadkozik, hogy Ő semmi különlegeset nem csinál, minden nagymama ezt teszi. Arra gondolok, mekkora kincs minden aktív nagymama és nagypapa - nem csak az unokák, hanem a szülők részére is. A családi egyensúly szerves része minden generáció.

- Mi már csak értük vagyunk - mondja határozottan Edit. - Értük mentem nyugdíjba.

- A kakasfesztiválra mindenki eljön, de a nagyok egyre kevesebbet jönnek. - Ezeket a mondatokat már együtt mondják, Mama és Papa. Érdekes élmény. Együtt beszélnek, de nem egyszerre. Tisztelik egymás mondanivalóját, miközben mondataik összekapcsolódnak egy történeté.

Kettejük kapcsolata stabil alapnak tűnik, amire jó lehet érkezni gyerekként és unokaként is.

- Fel nőnek, önállósodniuk kell. Megvan a saját kuckójuk, programjaik, barátnőik. Minket az internet nem érdekel, de a gyerekek miatt beköttettük - Alícia egy darabig azért nem jött, mert számítógépen volt a házi feladat, azt itt nem tudta csinálni.

- 23 éve vannak unokák az életünkben. A kemencében pizzák, perecek, kuglófok, kenyerek sülnek. A lányok is jönnek, segítenek - olyankor minden lisztes- nevet Edit. - Ha csak egy van itt, úgy könnyű figyelni.

- Ha másnap a gyerekekhez megyünk, előtte délután a Mama már süt, legyen mit vinni - mosolyog Zoltán. Közben újabb emlékek jutnak eszébe: - Mindegyik unoka itt tanult meg velem biciklizni, ill. Pannus az apukájával, Zsóka pedig még nem tud. Tollasozni, labdázni, focizni szoktunk az utcán. Dodó imád velem füvet nyírni!

Itt Edit Mama veszi át a szót. Lelkes mosoly terül szét az arcán, ahogy visszaidézi a múltat:

- Amikor kicsi volt vettünk neki egy játék fűnyírót. Elöl Papa nyírta a füvet, Ő végig ment utána és igazán büszke volt a közös eredményre. Minden kornak megvan a szépsége!

Zoltán arca is csupa öröm, ahogy summázza:

- Szeretem a gyerekeimet, de az unoka egy külön világ, azt nem lehet szavakkal ecsetelni. Mindenkinek ki kell próbálni!

Bóni Tünde

CARPE DIEM!

Kitűnő hangulatú Nyugdíjas találkozón segédkezhettem május 6 - án. Marika nénit kérdezem, Ő is hasonlóan érez-e?

- Igen! Maximálisan! Az a célunk az ilyen öszejevetelekkel, hogy a tegnapi gyorsan haladó folyamatát állítsuk meg néha, feledkezzünk meg gondokról, bajokról.

- „Carpe Diem” - „Élj a mának” - választottam mottójául találkozóknak. Élünk meg minden apró örömet, ami életünkben adódik. Ezzel a jól sikerült találkozóval fokoztuk a jelenlévők hangulatát. A környék 9 településéből érkeztek a vendégek (Szentegát, Somogyapáti, Somogyhárságy, Somogyviszló, Dencsháza, Molvány, Vásárosbéc, Nagypeterd, Hobol)”. 117 főre terítettünk a nagyteremben. Mi, helybeli vendéglátók az előtérben fértünk el, összlétszámunk 145 volt.

-

Külön öröm volt számunkra, hogy velünk ünnepelt Polgármester Úr, a Képviselő-testület tagjai, a Mozsgóért Egyesület elnöke és megyei vezetőink.

- Érezzük részükről a megbecsülést, törődést. -
" Gondoljunk például az Idősek napjára. Büszkék vagyunk arra, hogy vendégeink szeretnek hozzánk visszatérni.

Kántor Éva

Donászy
Magda:
Anyák
napján
„Kinyílt a
bazarózsza, kék
nefelejcs, tulipán,
neked adom anyák
napján, édes,
kedves anyukám.”

Május 5-én az anyák napi ünnepséget a rossz idő miatt az épületben tartották meg. A családi hangulatú ünnepség a picik műsorával kezdődött.

Már második alkalommal került megrendezésre a Mozsgói Biztos Kezdet Gyerekházban a gyereknapi napot Ringató foglalkozással indítottuk az udvaron. Pichlerné Kerekes Icu énekelt, mondókázott a gyerekekkel a fűben leterített plédre. Akik hetente látogatnak minket, ők már kívülről fújták a kis dalocskákat és a műsor végén a buborékokat is. Ezt követően Cserveni Olivér második születésnapját ünnepeltük meg tortával és közös énekléssel a szabadban, Olivér a Gyerekház nyitása óta rendszeres látogatónk. Birtokba vettük a kinti játékaikat is, köszönjük a mozsgói közmunkásoknak, hogy munkájukkal széppé teszik a környezetünket. Az udvari játékokon kívül népi játékokkal is lehetett az időt tölteni, a Mozsgóért Egyesület jóvoltából. A gyerekek nagy kedvence a kosárhinta és a teknőben lévő kukorica volt, amit nagy boldogan látogatnak és fúrják bele kis lábaikat.

Versekkel, dalokkal köszöntötték az anyukákat, nagymamákat, majd átadták a virágokat, ajándékokat. Ezt követően a nagyobbak már a versenyen kívül tánccal is kedveskedtek. A műsor végén saját készítésű szendvicsekkel, innivalóval vendégelték meg az anyukájukat és nagymamájukat a gyerekek.

Kántor Éva

GYEREKNAPI ÖRÖMÖK AZ OVIBAN

Idén is nagy szeretettel szervezték az óvoda dolgozói a gyereknapi napot. Reggel egy izgalmas, interaktív meseszínházat élvezhettek a gyerekek. A sok nevetés mellett fontos környezetvédelmi tanítást is kaptak a mesén keresztül. A finom reggeli után az udvaron egy közös mondókázás és mese következett. A délelőtti folyamán Ildi védőnői egészséges finomságait kóstolhatták a gyerekek, Kántor Évitől csillámtetoválást kaphattak, Tarlac Vivivel gólyát készíthettek, nálam pedig arcfestésért lehetett sorakozni. Az izgalmas csapatversenyen az udvaron rejtőző papír-kukacokat kellett megtalálniuk a gyerekeknek. Természetesen nagy éljenzés fogadta a meglepetés jégkrémet, amit az udvaron majszolhattak el a kicsik, hogy jólesően elfáradva hamarosan ágyba bújhassanak.

Bóni Tünde

Készült még csillámtetoválás és lufit is hajtogattunk ügyes kezű, kreatív új házvezetőnk, Kasza Vivien segítségével. Senki hasa sem maradt üresen, színes muffinok és helyben sült fánk volt a kínálat házi lekvárral, amelyet Gál Rita munkatársunk készített. Természetesen én sem hagyhattam ki ezt a csodás napot és jó programot, anyukaként és önkéntesként segédkeztem. Jól sikerült a rendezvény, rengeteg látogatónk volt, új tagokkal is bővült kis közösségünk és nagyobb testvérek is meglátogattak bennünket nem csak a 0-5 éves korosztály volt jelen.

Nyáron is nyitva tartunk! Látogass el hozzánk kisgyermekeddel! Programjainkat kövesd nyomon facebook oldalunkon!

Baka Dorisz

ZSELIC HANGJAI SZAVALÓVERSENY 2017. MÁJUS 19.

Ez a verseny 1997-től folyamatosan megrendezésre kerül iskolánkban. 20 évvel ezelőtt a mozsgói általános iskola akkori igazgatója, Hajdú János megálmodta és megrendezte az első Zselic hangjai szavalóversenyt. Általános iskolai tanulók, felnőttek és nyugdíjasok szavalhatták el verseiket, melyeknek kötelező témája volt (hazaszeretet, szülőföld). Minden kategóriában külön díjaztuk az I.-II.-III. helyezetteket.

2003. évtől vettem át a szavalóverseny megrendezésének irányítását. Azóta minden évben egy idézettel hirdetjük meg versenyünket: „Az első vers, mely szívemig hatolt, s ott maradt örökre...” Nincs kötelezően meghatározott téma, egy szabadon választott „legkedvesebb vers” kerül bemutatásra. Az érdeklődés töretlen, minden évben egyre több tanuló jelentkezik, egyre több iskolából.

Néhány adat: 2014-ben 64, 2015-ben 68, 2016-ban 84, 2017-ben 90 tanuló szavalatát hallgathattuk meg.

A szavalatok értékelése 4 kategóriában történik. Az első három helyezett könyvet és oklevelet kap, s kiadunk különdíjat is. Emléklapot kap minden versenyző.

A nagy érdeklődésre való tekintettel a verseny az idei évben már három helyszínen került megrendezésre (művelődési ház, iskola magyar terme és alsós tanterme). A szavalatokat minden helyszínen négy tagú zsűri értékelt.

A zsűri elnökei pedig már több éve neves személyiségek a Pécsi Nemzeti Színházból: Götz Attila, Stenczer Béla, Dévényi Ildikó, Moravetz Levente.

Ez a rendezvény minden évben iskolánk legfontosabb, s talán legszínvonalasabb rendezvénye. Büszkék vagyunk erre!

Orbánné Matus Erzsébet

Gyerekszemmel:

Steiger Alexandra 7. o.: A legjobban az tetszett, hogy nagyon sok verset hallgathattam meg, volt olyan költő, akinek a nevérol még nem hallottam, de tetszett a vers. Moravetz Levente, a zsűri elnöke megszívlelendő tanácsokat adott, jövőre is indulok a versenyen.

Radák Gréta 3. o.: Kicsit izgultam, hogy igazi színészek előtt kellett szavalnom. Dévényi Ildikót már láttam szerepeltetni, nagyon jó volt élőben látni és találkozni vele.

Doszpod Bálint 3. osztályos tanuló különdíjban részesült, melyhez az újság hasábjain keresztül is gratulálunk. Bálint nagyon zavarban volt, hogy igazi színész előtt kell verset mondania. – Bálint, a versed arról szólt, hogy kit hívj meg a szülinapi partidra. Sok-sok nevet kellett megtanulnod. Nehéz volt? – Két héten keresztül minden nap gyakoroltunk. – Ki választotta neked a verset? – Móni néni, vele és anyával is tanultunk. – Gondoltad, hogy nyersz? – Nagyon szerettem volna nyerni, vártam, csak vártam a nevet, amikor meghallottam, hogy szólítanak, meglepődtem és nagyon örültem. – Te is szeretnél bulit tartani? – Igen. – Kiválasztottad, hogy kit hívsz meg a bulidba? – A Bélát, őt tuti.

Köszönöm, hogy részese lehettem ennek a napnak. Jó volt látni, hogy milyen sok iskolából, mennyire sokszínű egyéniségek érkeztek, hogy Mozsgó nevét Szigetvártól Mindszentgodisán keresztül, Mágocson is ismerik. Színvonalas rendezés, kitűnő hangulat, régiós ismertség...

P. É.

Névadó ünnepség a 6. osztály előadásában

A műsort összeállította: Orbánné Matus Erzsébet

„Elődeink nyomán a természetesség visszaköszön.....”

A mozsgói iskola januárban nemzetiségi pályázatot nyújtott be az Emberi Erőforrások Minisztériuma által kiírt pályázatra. A pályázat elbírálásra került, és az iskola örömmel értesült, hogy a nyertesek között van.

Így júliusban Hetvehelyen, az erdei iskolában, gyönyörű természeti környezetben 20 tanuló tölthet el egy hetet.

Iskolánk tanulóinak ez nagy lehetőség. Pályázatok nélkül egyre nehezebben lehetne megoldani a gyerekek szabadidejének tartalmas eltöltését. Évek óta nem volt nyári táborozásra lehetőségünk, így a tanulók és a tanárok is nagyon várják az együtt eltölthető időt.

Az egy hét alatt teljes ellátást kapnak. Sok-sok játék- foglalkozás-kirándulás vár rájuk.

Hajdú Szilvia
tagintézmény-vezető

E-HULLADÉKGYŰJTÉS

Iskolánk, idén tavasszal már sokadik alkalommal szervezte meg a használt elektronikai hulladékok összegyűjtését. Szervezőként minden alkalommal megdöbbenek azon, hogy félévente honnan jön össze ennyi hulladék. Persze mindannyian tudjuk, hogy berendezéseink nem örök életűek, sőt, kisebb hiba esetén sem mindig érdemes javíttatni őket. Ez a fogyasztói társadalmunk átka. Azt viszont kevesen tudják (kevesen élnek a vásárlói jogaikkal), hogy új elektronikai berendezés vásárlásakor a kereskedő köteles ingyen átvenni az elromlott berendezést (persze

csak akkor, ha egyben van, nincs megbontva, szétszerelve). Gondolom, sokan kényelemből, sokan pedig a lehetőségeik hiánya miatt nem élnek ezen jogukkal. Szerencsére sokan figyelnek már környezetünk védelmére, ezért az elromlott berendezéseik már nem az utak mentén, az erdő mélyén végzik be pályafutásukat, hanem iskolánk közvetítésével egy újrahasznosító üzemben. Köszönet Önöknek a környezetbarát gondolkodásukért, valamint a leadott berendezésekért! Az értük kapott pénzt iskolánk alapítványa tanulóinkra fogja fordítani.

Matus Attila tanár

*Kedves Pedagógusok!
Pedagógusnap alkalmából köszöntjük Önöket,
és köszönjük eddigi munkájukat!*

*"Vezesd őket, utat ne tévessz,
S magadhoz mindig hű maradj,
Mert élen állsz, és messze látszol,
Sose feledd: példa vagy!"*

(Nagy László)

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

PANNONHALMA, ZIRC

Ismételten kirándulást szervezünk Mozsgó község lakói számára. Tervezett úti célunk Pannonhalma, Zirc. Meglátogatjuk az Apátságot, Zirc városát, és az Arborétumot.

A kirándulás időpontja 2017. augusztus 1. kedd.

A program tervezett költségei:

2000.- Ft utazás+biztosítás+belépők

Belépők: Apátság: felnőtt 2400 Ft, nyugdíjas/diák 1200 Ft. Zirci

Arborétum:
felnőtt 800 Ft,
nyugdíjas/ diák
600 Ft.

Jelentkezni
lehet a könyvtárban július
15-ig.

KÖNYVTÁR

Május hónapban befejeződött a kezdők számára meghirdetett 35 órás számítógépes tanfolyam. Az órákat Bogdán Attila, mozsói szakember tartotta. A tanár és a „diákok” véleményét gyűjtöttük csokorba.

Attila nagyon jól érezte magát, kellemes csalódásként élte meg a sok érdeklődést. Örült, hogy a résztvevők önszántukból jöttek, jó hangulatban dolgoztak együtt, nem volt kényszeredett a légkör, mindig mindenki megjelent az órákon.

3-4 órás blokkokban folyt a tanulás. Attilának jó volt sok ember között lenni és örült, hogy átadhatta a tudását. Ha visszagondol a tanfolyamra, hiányzik neki - a jövőben nyitott arra, hogy újabb alapmodulokat adjon át az érdeklődőknek, mint a facebook vagy a skype használata. Megemlítette, hogy az idő kevés volt arra, hogy minden végigmenjenek, de érdemes jönni annak, akit érdekel. Kéri, hogy senki ne érezze kellemetlenül magát, ha teljesen kezdő - a mostani csoportban is volt aki így jött, de mindenkinek segítenek, senkit nem ér hátrány, kinézés. Attila üzeni, hogy a számítógép használata jó dolog, de meg kell tanulni élni vele.

Osztopányi Zoltán, mint a tanfolyam résztvevője, szintén nagyon jól érezte magát, hasznos tudással gazdagodott. Most találkozott először a számítógépes ismeretekkel, de a tanfolyam után már önállóan tudott számítógépes regisztrációt lebonyolítani. Úgy érzi, erre a tudásra tud tovább építkezni, jó alapot kapott.

Vasvári Mária szintén tele várakozással vett részt az órákon. Attila érthetően beszélt, együtt tudott haladni a többiekkel. Marikának felkeltette az érdeklődését a számítógéphasználat iránt, szeretné folytatni.

Puskásné Horváth Éva könyvtárvezető, mentor

Tanulunk...

- Attila nekem nem az van a képernyőn.
- Jézus, Mária.

A fenti beszélgetés gyakran elhangzik a számítástechnikai tanfolyamon. Ilyenkor Attila – a tanár – végtelen türelemmel helyrehozza, megmagyarázza a hibát. Türelemre szükség van, hisz a társaság túlnyomó része eddig semmit, vagy csak filmet nézni vagy üzeni tudott a géppel, és enyhén szólva – felemmel együtt – túl van a tanulékony fiatal koron. Azért beiratkoztunk, és bízunk benne, le is vizsgázunk. Jó a tanterv is. Először a géppel ismerkedünk konnektortól az írásig, szövegjavításig. Később már tudjuk menteni, áthelyezni a szövegeket, majd a memóriából kijelölni, kimásolni adatokat. Nagy élmény, amikor már klasszikus és modern filmet tudunk nézni. Jó is, hogy legtöbb géphez nincs hangszóró. Lenne itt hangzavar. Jön a férfiak réme, aszszonyok öröme, hogy lehet interneten vásárolni. (Tolóajtós zuhanykabint keresünk, még jó, hogy nem kell megvenni.) Én is találok egy forintért kiskutyát. Otthon a fiam felvilágosít, valószínű lesz az pár tízezer, csak az adózás miatt így hirdetik. A lényeges dolgokat nem lehet tanfolyamon tanulni, csak az alapokat. Eljutunk az e-mail küldésig. Mindenki regisztrál, jelszót választ és kemény három órai munkával elküld a szomszédjának egy mondatot, amit reggel nyolckor megmondhatott volna. (No, lesz ez még gyorsabb is, és bármilyen messzire.) Megtanuljuk, hogy lehet a tartalmon felül udvarias és szép a levél.

A következő héten már a vizsgára készülünk: levél az oktatónak.

- Attila, kéri a gép a jelszót.
- Írja be.
- Elfelejtettem egy hét alatt.

Segít másikat írni, már jöhet a vizsga. Két nap múlva mindenki sikeres vizsgát tesz. Megkapjuk az oklevelet.

Ki-ki szóban vagy gondolatban hálát ad az oktatónak, mentorunknak Puskásnének, azoknak, akik az oktatást és eszközöket biztosították. Végül, de nem utolsósorban a Jó Istennek.

Ősszel mód kínálkozik folytatni.

Ui.: Harmadnap e-mail levelet küldtem Pestre a fiamnak, jövő héten meg majd borítékban a régi magyar tanáromnak.

Győri Sándor

BÚCSÚZUNK PAP JÓZSEFTŐL

(Mozsgó, 1936. 12. 23. – Mozsgó, 2017. 05. 25.)

Pap József tősgyökeres mozsgói volt, egész életét ebben a faluban élte le.

18 évesen kezdett dolgozni, első munkahelye a boldogasszonyfai tanács volt, majd átkerült a mozsgói hivatalba. Rövid ideig dolgozott adminisztratív munkakörben, mert a rendőri munka jobban vonzotta.

1958. évtől Körzeti Megbízottként teljesített szolgálatot Mozsgó községben és körzetében. Hozzátartozott Almáskeresztúr, Csertő és Szulimán községek. Munkáját mindig lelkiismeretesen és becsülettel végezte. Határozottan lépett fel a szabályok ellen vétőkkel szemben. Ismerte az itt élőket, a közösségért fáradozott, de soha nem fogadott el semmit. Számára első volt a rend és a fegyelem.

31 éven keresztül töretlen lelkesedéssel, elhivatottsággal látta el rendőri teendőit. 2017. május 31-én, szeretett falujában, Mozsgón lelt örök nyugalomra.

PAP JÓZSEF: REMÉNY

Érdemes-e még diófát ültetni?
Késői nyárban palántát nevelni?
Mert nem biztos, hogy termését élvezem,
Ki tudja akkor mi lesz majd énvelem.

A lényeg az, hogy nőjön a diófa,
Mindegy, hogy kié lesz annak árnyéka.
A késői palánta szárba szökken,
Emléket hagynak ezek majd énnekem.

Öntözöm, gondozom ez kötelesség.
Mindegy, hogy villámlik vagy dörög az ég.
Pátyolgatom, takargatom rügyeit,
A véletlenre nem bízok már semmit.

Ösztönösen, józan paraszti ésszel,
Vegyszer nélkül, ha kell kapával, ésszel
Irtom a gyomot, a vadhajtásokat,
Hogy boldoggá tegyem unokáimat.

Mindegy, hogy mi történik én velem.
A termés csak az utókoré legyen.
Az életet nagyon, nagyon szerettem,
És megérte, hogy diófát ültettem.
1990

Köszönjük verseit, történeteit.

ANYAKÖNYVI HÍREK

HÁZASSÁGKÖTÉS

2017. május 13. napján házasságot kötött Fazekas Anett és Galambos Jenő. Gratulálunk!

HALÁLOZÁS

Szeltner Jánosné született Molnár Margit Erzsébet /Szigetvár, 1939.09.06. an.: Molnár Margit/ volt Mozsgó, Mátyás király u. 1. sz. alatti lakos meghalt 2017. május 15. napján.

Pap József /Mozsgó, 1936.12.23. an.: Gyurkó Mária/ volt Mozsgó, Mátyás kir. u. 22. sz. alatti lakos meghalt 2017. május 25. napján.

Orsós Sándor /Szigetvár, 1964.06.07. an.: Orsós Erzsébet/ volt Mozsgó, Pozsonyi u. 13. sz. alatti lakos meghalt 2017. június 3. napján.

NYUGODJANAK BÉKÉBEN!

SZENTMISE RENDJE

Június 17. szombat 16.45 óra
Június 24. szombat 16.45 óra
Július 01. szombat 16.45 óra
Július 09. vasárnap 11.15 óra

PÜNKÖSDKOR, A MOZGÓ („RENDETLEN”) ÜNNEPEKRŐL... I.

Mikor van Húsvét? Egyszerű, nézd meg a naptárban. Tavaly március 27-én, idén április 16.-án, jövőre április 9-én. Az otthonos Frigyes megmondja akár 50 évre visszamenő dátummal. Miért mindig máskor? Kezdjük a végén.

A nagy ünnepek, amik évezredekken keresztül megszabták a közösségek létét, a Nap útjához igazodtak. (A Földről észlelt, ún. látszólagos pályához.) A Nap örök útja a földi létet világos, és sötét szakaszokra osztja. A régi ember hitvilágában így személyesítve meg a Teremtőt, gondoskodva a teremtett világról.

A legvilágosabb nap június 22. a nyári napforduló, ehhez igazodik a június 24. napi Szent Iván ünnep. Egyforma a nappal az éjszakával szeptember 22-23-án az őszi napéjgyenlőségkor. (A szökőévek miatt lehet, hogy egy dátum másnap hajnalba csúszik.) A napéjgyenlőségkor van szeptember 29-én Szent Mihály ünnepe. A legötöttebb nap december 22. Ehhez köti a kereszténység december 25-én Jézus születését, aki a világ világossága, vele születik újjá a fény. Mindhárom ünnep a kitüntetett napállás után pár nappal van, amikor az éjszakai virrasztás után napfelkeltekor már szabad szemmel is látszik: pár vonással máshol kel a Nap. Ha nem így lenne: baj van a világgal, elpusztul a teremtett világ. Ezért virrasztották, izgulták át az éjszakát a napfelkeltét várva, hogy pl. kará-

csonykor megtudják megszületett a világ világossága Jézus, a fény.

Három naptári naphoz kötődő ünnepen túl, nézzük a negyediket, a Húsvétot. Ez már változó, népiesen rendetlen ünnep, rendetlenné téve Hamvazószerdától Pünkösdig az ünnepeket. Nézzük miért. Az alap a tavaszi napéjgyenlőség március 21. Akkor miért nem mondjuk 25-e Húsvét minden évben? Március 21. után erőbe kerül a fény, ettől kezdve hosszabb a nappal az éjszakánál. Akkor mire várunk? Miért mindig másik dátumkor mondják Húsvét hajnalán a hívek: Jézus feltámadt (válasz) valóban feltámadt!

Mi kell valóban a feltámadáshoz? Miért volt, hogy a régi gazdaasszony újholdra keltetett? Miért beszédesek a születési statisztikák, hogy Hold állástól függően könnyebb, vagy nehezebb a szülés? Miért terjed a nagyrészt Hold szabta vetési naptár a biokertészetekben? A csíksomlyói kegytemplom Babba Máriaja miért holdsarlón áll? (A babba Csángó nyelvben holdat jelent, nem a karon ülő csecsemőt.) Igen, mindenhol a Holdat találjuk. A Hold a női minőség, a termékenység, a nedves, a vizeket emelő, nem csak a tengeren, a földben, növényben, emberben, állatban. A tavasz igazi kezdetéhez, feltámadásához nem elég a Nap erőbe kerülése, kell a Hold mindeneket megmozgató termékenyítő ereje. Így lesz Húsvét időpontja a tavaszi napéjgyenlőség (márc. 21.) utáni Holdtöltét (teliholdat) követő hétfő. Ekkor feltehetjük Jézusra, de a teremtett mindenekre: valóban feltámadt!

Győri Sándor

BABASAROK 4.

Jól ismert tény, hogy akinek gyereke születik, annak fel kell számolnia az addigi életritmusát és át kell állnia „anya üzemmódba”. A nap bármely percében készenlétben vagyunk, ha a babánk sír, ha éhes, ha fáradt, ha pelus cseréire szorul és mellette a család többi tagjának ellátása, a házimunka is stabilan ránk vár. Az apák többsége aktívan kiveszi részét a baba, gyermek körüli teendőkből és a háztartásból is. A nagyszülők vagy dolgoznak, vagy távol élnek - ritka, hogy több generáció meleg megértésben együtt élne a mindennapjait. A régi gyereknevelési elvek megdőlni látszanak- így sok fiatal édesanya bizonytalan abban, hogy mit hogyan tegyen, vagy a nagyszülők eltérő elképzelései bizonytalanítják el.

Sorra veszünk néhány olyan témát, ami általában családi perpatvar kirobbantója.

Együtt alvás: Sok anya ösztönösen maga mellett akarja tudni a gyermekét álmában is- ez egy evolúciós túlélési ösztön. Ha az anya a gyermeke mellett alszik,

ösztönösen „légzésfigyelőként” viselkedik. Amint a baba más ütemben szuszog, vagy kihagy egy légzést (csecsemőknél normális jelenség, hogy pár másodpercre kimarad a légzés, amit egy hosszú, mély belégzés követ) az anya felébred. Ezen túl az anya testközelsége, illata, szívdobogása a baba légzését és hőmérsékletét szabályozza. Az az anya és apa, aki nincs drog, gyógyszer vagy alkohol hatása alatt, nem tud ráfeküdni éjjel a gyermekére, mert álmában is aktívan őrzi, vigyázza a kicsit. Az anya számára pihentetőbb így az éjjeli szoptatás. Ezt felismerve most már a szakemberek is ajánlják, hogy akár egészséges, akár koraszülött, akár beteg a gyerekünk, újszülött és csecsemő korában minél többet tegyük a testünkre, vagy testünk közvetlen közelébe. Tudományosan igazolt tény, hogy a szülők testén hordozott és mellettük altatott babák fejlődésének üteme kiegyensúlyozottabb, idegrendszerük, egyensúlyrendszerük, intelligenciájuk jobban fejlődik, mint a külön szobában, sokat kiságyban tartott társaiké. Itt át is térünk a következő témára a hordozásra... folytatjuk.

Bóni Tünde

„Nézzünk ki az ablakon!”

Mozsgó, 2016

Fotók: Ken Owen

Nemrégiben a szemem elé tárult két nagyon érdekes cikk. Napokat, sőt heteket gondolkoztam azon, hogyan is tárjam mindenkinek ezt a két írományt, hogyan is fogalmazhatnám meg a gondolataimat róla. Még most se vagyok biztos abban, hogy mindent át tudok vetni erre a papírra, ami a fejemben kavargó, de megpróbálom.

Először is szeretném röviden bemutatni miről is olvastam. Két család életét mutatta be: akik, hol meghatározott, hol pedig határozatlan időre szakítottak a jelen társadalom nyüzsgő életmódjával, és úgy döntöttek nomád életmódot folytatnak a természet ölelésében. Visszatérnek oda, ahonnan indult minden. Mindkét család pozitívan nyilatkozott erről az élményről, sőt akár hiszik, akár nem, a gyermekeik is felszabadult örömmel töltötték az idejüket a fák, állatok és a növények között. És ez nagyon elgondolkodtatott. Vajon én mernék vállalkozni erre?

Osztottam, szoroztam, és végül persze bizonyos feltételek mellett, de arra az elhatározásra jutottam, hogy igen, azt hiszem, ez engem csábít. Mindig száj tátva figyelem a régi idők történeteit, hogy milyen volt az élet akár csak harminc évvel ezelőtt. Mikor a nálam idősebb korosztály meséli, hogy Mozsgón mennyire virágzott a mezőgazdaság, a szarvasmarhákat hogyan hajtották a legelőre, hogy mindenki ezzel foglalkozott. És tudják mit hallok ki minden történetből? Boldogságot.

Persze nem állítom, hogy akkoriban nem voltak problémák, hogyne lettek volna, de valahogy az emberek mentalitása és hozzáállása fényévekkel másabb volt, mint most. Ezt magamon is érzem. Rendszerint fáradt vagyok és elégedetlen. Valahogy azt érzem, nekem nem ezt kéne csinálnom, de nem tudom megfogalmazni mi is az, amit szeretnék. Hajtunk egy olyan álmot, ami elérhetetlen, kergetjük az

egyre több pénzt, a nagyobb anyagi biztonságot, mert ilyenné vált a világ. Holott gazdagok lehetnénk pénz nélkül is, ha egy pillanatra megállnánk, és elgondolkodnánk. Tényleg az a boldogság, ha úszkálunk a pénzben, de nem hallhatjuk reggel a madarak csicsérgését? Tényleg nagyobb öröm a több száz ezer forintos nagyképernyős tévén nézni a természetfilmet, mint hogy kilépünk az ajtón és magunk csodálkozunk rá? Tényleg az a nagyobb boldogság, mikor azt mondjuk a gyerekünknek, hogy inkább játsszon a számítógéppel, mert nekünk most dolgoznunk kell? Persze nem szeretnék állsient lenni. Szerves részét jelenti az életnek a technika, az internet és a számítógép. Ezen dolgozom, és rengeteg olyan dolgot is itt oldok meg, ami boldoggá tesz (mint például az írás). Azt gondolom, ezt a kettőt valahogy össze kellene hangolni. Tudom, hogy most már nélkülözhetetlen az internet. Én is iskolába járok, és mára már eljutottunk oda, hogy a nélkül nem tudnék tanulni. Szeretnék egy olyan világban élni, ahol a gyerekem nem hiszi azt, hogy a tehén lila, ahol megismeri a madarat a fűtyszóról, ahol boldogan szaladhat kint a friss levegőn, és szeretném, ha majd egyszer olyan ember lenne, aki felméri azt, hogy mennyire fontos megőriznünk mindezt, ami körülöttünk létezik. Mert nem az ember és nem a technika a legnagyobb csoda ebben a világban. Nem az interneten elolvasott cikkek a legérdekesebbek. Nem a modern technikai eszközök a legjobb szórakozás. Hogy mire gondolok? Csak nézzenek ki az ablakon, sőt lépjenek ki az ajtón és megtudják. Hisz a legnagyobb csoda odakint létezik, amire vigyáznunk kell, mert én szeretném, ha nem csak a gyerekeim, de az unokáim és ükunokáim is megtapasztalhatnák ezt a csodát.

Az említett cikkek:

<http://www.hirado.hu/2017/04/10/a-nomad-let-5-meglepo-kovetkezmenye/>

<https://mno.hu/f22/nem-kerunk-a-varosbol-azaz-jurtaban-az-erdo-kozepen-2394591>

(Higgyék el érdemes elolvasni.)

Tormási Vikki

MOZSGÓI „CSIZIK MIHÁLY” SPORTEGYESÜLET

X. POROVICA KUPA 2017. május 20.

Asztalitenisz páros verseny

Idén 20 páros részvételével, 3 asztalon bonyolítottuk le versenyünket. Két kategóriában az alábbi eredmények születtek:

1. AMATŐR:

1. Szilvási József- Hucker Péter
2. Péterfai Vince- Tamás László
3. Lakatos Károly- Bodó Bence

2.MEGYEI-VÁROSI:

- 1.Varga Dániel- Vass Tibor
- 2.Papp Endre- Sterner Péter
- 3.Heisz József- Szunyogh Mihály
- 4.Vörös Attila- Tóth Lajos
5. Matus Attila- Pataki János

Jövőre egy korábbi időpontban szeretnénk megrendezni a XI. Porovica Kupát.

Matus Attila asztalitenisz szakosztályvezető

Sakkverseny

Idén 10. alkalommal mérhették össze sakktudásukat és tehetségüket a versenyzők a Mozsgói Porovica kupán. Kielezett, színvonalas verseny részesei lehettünk.

A felnőttek csapatversenyén 16 fő, azaz 8 csapat vett részt. Gratulálunk Szabó Attilának és Pintér Szabolcsnak, akik megszerezték a 2. bravúros helyet Máté Gábor nemzetközi sakkmeister mögött. A gyerekek U 10 és U 14 korcsoportban, egyénileg szállhattak versenybe. Legjobb MOZSGÓI eredményünket Tormási Miklósnak köszönhetjük, aki a 3. helyen végzett. Szép eredményt ért el Garai Nimród és Bóni Gergő is. Nagy örömmre szolgált, hogy több olyan Mozsgói gyermek is benevezett, akik általam kerültek közelebb a sakkhöz. Gratulálunk Nektek!

A kupára több helyről érkeztek: Komló, Pécs, Szentlőrinc, Szulimán, Kaposvár, Szigetvár, Mozsgó is képviselve volt. Köszönöm a segítséget Bóta András Megyei Sakkszövetségi elnöknek és Kurucz József Szigetvári sakkedzőnek.

Bóni István sakk szakosztályvezető

Mindkét szakosztályvezető köszönetét fejezi ki a versenyzőknek sportszerűségükért és kitartásukért, községünk önkormányzatának a verseny támogatásáért, az iskolának, hogy rendelkezésünkre bocsátották a tantermeket, kultúrházunk dolgozóinak egész napos munkájukért, az óvodai konyha dolgozóinak a frissen sült pogácsáért, Szabados Zoltán és Bilanics Sándor szakácsoknak a finom ebédért.

BOZSIK PROGRAM

Véget ért a 2016/17. évi utánpótlás bajnokság, melyen U7 U9 és U11 csapataink tisztességgel helyt álltak.

A gyerekek sokat tanultak és fejlődtek a verseny során. Reméljük, hogy a program fő célkitűzését, a labdarúgás megszerettetését sikerült elérnünk. Ennek a célnak a megvalósításáért nagyon sokat fáradozott Kovács Dezső a csapatok edzője, köszönet érte. Köszönjük Hegedüs Jánosnak, aki a versenyekre hétfőente nemcsak szállította a csapatokat, hanem segítette, biztatta és koordinálta is, és Kovács Józsefnek, aki az U7 és U9 csapatoknál segédedzői teendőket látott el.

U7-es: Tormási Mátyás, Várdai Melissa, Kovács Evelin

U9-es: Garai Kadocsa, Grósz Hanna, Schludt Abigél, Hollósi Balázs, Huszár Adrián, Tóth Béla, Bóner Barnabás

U11-es: Doszpod Bálint, Kelemen Milán, Orsós Gábor, Orgyán Olivér, Tormási Ferenc, Garai Nimród, Hegedüs Petra, Huszár Melinda.

Kovács Zsolt Vilmos
sportegyesület elnöke

LABDARÚGÁS

MEGYE II. OSZTÁLY. FÉRFI FELNŐTT EZÜSTÉRMES MOZSGÓ CSAPATA

Izgalmas mérkőzéssel fejeződött be a Megye II. osztály utolsó fordulója, hiszen az ezüstérem sorsa az utolsó percekben dőlt el. Mozsgó csapata Drávaszabolccsal küzdött a 2. helyért. Mozsgó hazai pályán meg tudta verni Himesházát, Drávaszabolcs viszont vereséget szenvedett.

A győztes mérkőzésért kapott 3 ponttal Mozsgó csapata a 2016/17. szezont a 2. helyen zárta, ezzel felkerülhet Megye I. osztályba. Az egyesület később dönt arról, hogy a csapat elfogadja-e a felsőbb osztályba való kerülést.

Az egyesület vezetősége ismét bebizonyította, hogy a Mozsgó község képes elérni a megálmodott célokat. A focistáknak további lelkesedést, kitartást és nagyszerű eredményeket kívánunk.

GRATULÁLUNK AZ ELÉRT TELJESÍTMÉNYÉRT.

Az ünnepélyes díjátadás a kakasfesztivál keretein belül történik.

Horváth Benjamin, aki kilenc körön át vezette a góllövő listát, 21 góllal a 3. helyen végzett.

Összeállította: Kántor Éva

Baranya Pécsi Szalon MEGYE II. OSZTÁLY. FÉRFI FELNŐTT 2016/17. évad tavaszi forduló

MÁJUSI MÉRKŐZÉSEK

27. forduló 2017. 05. 14. vasárnap
Lovászhetény – Mozsgó 1 – 1
Góllövő: Pfeiffer Bence

29. forduló 2017. 05. 28. vasárnap
Nagykozár – Mozsgó 2 – 5
Góllövők: Varga Tamás (2), Tóth Tamás,
Hegyháti József, Horváth Benjamin

JÚNIUSI MÉRKŐZÉSEK

30. forduló 2017. 06. 03. szombat
Mozsgó – Himesháza 4 – 3
Góllövők: Varga Tamás, Benkős István,
Chalupa Dávid, Simonics Dávid

MEGYE II. OSZTÁLY. U19 Helyosztó 9 - 12

3. forduló 2017. 05. 13. szombat
Palotabozsok – Mozsgó 0 – 3
Góllövők: Konczer Mátyás, Miolkovics Béla 2

4. forduló 2017. 05. 20. szombat
Véménd – Mozsgó 3 – 0

5. forduló 2017. 05. 27. szombat
Kétújfalu – Mozsgó 4 – 5
Góllövők: Miolkovics Béla (3), Szatmári
Richárd, Konczer Mátyás

6. forduló 2017. 06. 04. vasárnap
Mozsgó – Palotabozsok (elmaradt)

IMPRESSZUM • MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15. • Felelős kiadó: Kovács Zsolt Vilmos polgármester;
Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13. • Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva
Szerkesztő: Bege Amália, Bóni Tünde, Kántor Éva • Kiadványterv: Győri Zsuzsi • Telefon: +36 (73) 344-060; +36 (20) 329-0590
ISSN 2062-3577 (nyomtatott) ISSN 2062-7254 (online)